

Rogsta och Ilsbo Sochner Den 22 Majj

Nämnden

Fredrich Ingelsson i Åkre, Per Olofsson i Stambnäs,
Per Jönsson i Arnön, Nilß Ersson i Hogsta,
Olof Ersson i Wählsta, Pell Persson i Åkre,
Per Uneßon i Mahlsta, Per Olofsson i Fröland,
Jon Persson i Färþiö, Per Swänsson i Sillia,
Jon Ersson i Östanå, Jöns Pärsson i Sörby.

Nämndeman **Per Swensson i Sillia** suttit länge i Rätten och elliest en gammall och menföhr Man fick afskiedh i stället **Anders Mårtensson ibidem** som swor sin Nämndemans Eedh.

Oplästes Kongl. Cammar Collegij fullmacht för **Landsskrifwaren Wälb:de Johan Larsson Broman** att wara BefallningsMan uthi Helsingelands Norre Contract uthi **för detta Befall:ns Noræi** ställe Daterat Stockholm d. 28 Julij 681.

Lars Jonsson i Yßby och Håsätter opbiuder hemmanet ibidem 3 öre 6 ?:r i skatt 1 gången.

Olof Jonsson Delin i Wija wardt efter begiäran stämbdt till Staden att swara **Rådmannen Wäll:tt Per Jonsson Biur** till d. 27 nästkommande om någon skuldfordran.

Swen Persson i Arnön lofwade betahla sin **Tienste Piga Dordi** hwad henne rester på löhnen nembl. 4 P:r 16 öre, och för det han löchtadhe Pigan in för Rätten wardt han sakfält till 12 öre Sm:t.

Efter **Olof Delin** icke kundhe bewijsa hwilken som ägdhe den gårdslegård hwar igenom han skada på sin lijnåker tagit hafwer, ty skohle godhe Män der efter ransaka och skadan läggia.

Ehuruwähl Sylta och Bro bönderna willia winna Mahlsta grannarne ifrån sitt Fäboställe, hälst emädan Sylta och Bro grannarne hafwa ther om kring sine Skatteägor, Men såsom Synebrefwet 1508 wijsar dem wara på den Tracten Laga wedersynte ty kunde icke eller deras gamble häfd dem ifråntagas, uthan böre dhe dhen framgient athniuta, och skohle alla dhe som ähre ägandhe uti Enget wijdh boderne opstängia som gårdslegårdar ther the willia niuta fred på ägorne.

Efter **Commissariens Edle och Wälb:e Frantz Zincks opbördsmans Mons:r Hans Thels** lembnadhe Memorial blef befunnet att **Giästgifwaren Erich Persson i Berge och Ilßbo** ähr uti förpantningen honom opfördh för 8 öre 18 ?:r Men aldrig någon opbörd niutit emädan Erich Persson haft frijheet för 4 öre och altså efter opbördsman icke fått hehla skatten haf:r han icke wehlat sig der medh beskaffa, uthan bonden lefwererat dhe 4 öre 18 ?:r skatt till **BefallningsMan**

Noræus för uthan deße 2:ne nästförflutne åhren hwilka han ännu hoos sig innehaf:r.

Ehuruwähl **Nämbninge Mannen i Ilþbo Erich Perþon** hafwer anlagat **Olof Erichþon i Östanå** för det han skall en och annan otjidigheet brukat uti Sochne Stugun sampt skiält Nämbninge Mannen och Nämbden för tiufwar och skiälmar, lichwähl kunde wittnen som påropades, det samma icke fulltyga, uthan måste tillstå att dhe bägge förde skamblige ord på hwar andre, så att dhe ähre lijka gode, fördenskull blefwe dhe sakfälte till 6 m:r Sm:t för oqwädins ord hwardera efter dhe hwar andre uti Sochne Stugun skimpfatt.

Piga Ella Ersdotter till dienst hoos **Olof Erþon i Östanå** tillstod sig wara lägrat och medh barn rådd af **Nämbningemans Erich Pers Son Per Erþon i Berge och Ilþbo** som under ächtenskaps lofwan skall skiedt wara, hwar till Per Erþon i förstone wille neka men måste tillstå att han allenast en gång lägrat henne och det skiedde i fiohl om Juhl, hafwer och så täncht ächta henne, ther hon hafwer hållit sig ährlig, hon hafwer fuller flere än honom.

Fadren **Erich Perþon** mente Sonen aldrig giordt den gierningen, uthan hafwer det gådt i glömsk att hennes Huusbonde **Olof Erþon i Östanå** skall henne lägrat både uti gästebodet uti Hermånger såþom annorstädes der på han och framwiste en Attest gifwin af en **Soldat Stig Anderþon** hwilken wittnat att tå bröllopet stod i Stering i Hermånger hafwer han funnit Pigan och Huusbonden uti Stallet tillsamman, der på folcket hafwa sig mycket förundrat, hon war och så med honom i föllie oppå finmarcken och annorstädes der af stora miþtankar kombne ähre, derföre borde han billigt sigh der ifrån befrija.

Olof Erþon framkom och begiärte att **Erich Perþon** må sådant bewijsa han ähr sannerlig frij derföre, det han kan med skiähl bewijsa, men nog haf:r Erich Perþon skiämt honom.

Pigan Ella framkallat och tillspord om hon någon annan haft sammanlag medh, än **Per Erþon**, swaradhe neij, han äro den som henne skiämt han haf:r luppit der med uti 1½ åhr och frijat till henne, och budit till förr, men honom förnekat, men sedan hon fick ring af honom fick han sin willia medh henne, der på hon och önskade sig aldrig ifrån sitt foster blifwa åthskilt om icke hon säger sant, men Huusbonden hafwer hon intet att skylla, han tog aldrig uti henne på sådant sätt, dett samma bekiändhe hon och för Kyrkioherden uti Sochnestugun tå **Erich Perþon** tubbade Sonen att slå henne en örfihl.

Olof Erþons Hustro Karin framkom som gaf sin Man det wittnesbörd att hon aldrig sådan odygd af honom förstådt, och will så tryggiert swärria med honom, hon haf:r ofta fått bannor af honom för det han funnit Pigan och Drängen tillsamman liggia, att hon icke skulle kiört dem både uthur gården.

Nämbdeman **Jon Erþon i Östanå** drog sig till minnes att **Kyrkioherden** kom till Ilþbo om en Helgedag, gick in i Sochne Stugun att förnimma om detta tahl som på **Olof Erþon** uthkommit war, tå **Ella** och samma ordh bekiändhe, der med kommer **Per Erþon** rännandes och slår henne en öhrfihl, säijandes, skall du liuga på migh, altså måtte Kyrkioherden för deras buller gå ther ifrån med oförrättat ährendhe.

Erich Perþon swarade att han bad honom intet slå henne, men efter **Ella** Sparkade gåþen, slog han henne en öhrfihl, derföre hon sådan osanning uthsagdt, och will hafwe opskof i saken, till deþ han får sine wittnen framhafwa hwilka för honom openbarat hafwe att **Olof Erþon** haft sammanlag medh Ella, fast gåþen råkat komma med henne en gång i Sängh för 1½ åhr sedan, fadren will wähl giöra Sonen frij, att han intet åhr barnefadren.

Resolutio. Emädan Sonen **Per Erþon** tillstodh sidste gången i fiohl om Juhl haft lägersmåhl med **Ella** dy blef han för Mökränkningen sakfält till 40 m:r och för det han slog henne i Sochnestugun på en Helgedag 6 m:r, det öfrige witesmåhlet till **Olof Erþon i Östanå** åligger Fadren **Erich Perþon** till nästa tingh bewijsa.

Dato kom för Rätten **Lars Jonþon** med sine 3 grannar i **Storgården och Sillia by** som efter laga stämbning twistade med dhe andre grannarne uti Sillia **Per Swenþon, Erich Olofþon** och deras Män om Ganse Skogen, williandes Storgårdsgrannarne förmena den samma dem allena tillhöra efter dhe för samma Ganseboder draga skatten hwar om Per Swenþon ther han sanningen will bekiänna skall kunna wiþare underrättelse gifwa sampt wara bekant att alla dhe andre grannarne hafwa nu en lång tijdh nyttiat deras skoug som dhe i Storgården draga skatten före efter 4 öre, ödmiukel. bediandes att dhe Kongl. Maij:ts allernådigste Påbudh om skatte Jords och Skogens ifrån rätte bohlybys förminskandhe må åthniuta. Per Swenþon framwiste **Sal. Underlagmans Lars Kiälbiörþons** dombref 18 Martij 636 som icke allenast efter uth Sochne Synemäns bref d. 27 Octob: 626 beskrif:r huru mycket **fordom Befallningsman Lars Larþon i Finflo** af skogen nyttiat emoth dhe 18 ?:r i skatt han i Ganse hade uthan och huru han blef för förbuden att föra mera Boskap in på Skogen än efter dhe 18 ?:r i skatt och iämbwähl huruledes alla grannarne tå på Synen förlijchtes att alla skulle bruka Ganse skogen i lag efter hwar sin skatt och byggia ther Fäboder medh, hwad mera som Syne- och Dombrefwen förmähla. Per Swenþon måste tillstå att han medh sine grannar kommo först till skogen tå Synen hölts och dhe hulpo dem i Storgården Synekostnaden betahla, Men skatten drager Storgårds Mannen. Lars Jonþon sade att om dhe andre grannarne hafwe furit wähl fram medh skogen haf:r han wähl kunnat tohla dem ther hafwa haft sin Boskap, men som dhe mera af skogen nyttiat och lijka som dhe dem wehlat ther ifrån afstängia, måtte dhe höra efter sin rätt, elliest hadhe Erich Olofþon och **Johan Anderþon** tillförende haft annorstädes Fäboställe, som egentel:n hördt under deras hemman förr än dhe efter Synedomen sloge skogen i lag och finge lof deras Fäboder opsättia, och dy willia Storgårds grannarne att Erich Olofþon och Johan Anderþon måge der ifrån flyttia till sine förre Fäboder, efter som det nu trångdt blifwer om muhlbete och dhe elliest willie wara fredige på Ganse skogen, Men Per Swenþon och **Anders Mårtþon** unna dhe gierna att blifwe qware allenast dhe andre der ifrån dömbdhe blifwa. Resolutio, Såþom Storgårds grannarne månde wijdh Tuna Ting 678 igen winna den dehl som Sal. Lars Larþon i Finflo emoth 18 ?:r i skatt haft hafwer i Ganse och Per Swenþon nu måtte tillstå att Storgårds Man drager hehla skatten Nembl. 4 öre för Ganse skogen, ty åhrkiännes dhe och rättslige efter Kongl. Placatets lydelse 677 och 680 till skogen och alle dhe ägor som ther under liggia, så att the andra grannarne icke skohle medh dem något förfång der på giöra uthan böre dhe twenne wästbyggjarne träda der ifrån och till sin gamble häfd, doch emädan Erich Olofþon och Johan Anderþon wille Inwänna att the stor

kostnadt för samma skough wid Synegången erlagdt hafwa, fördenskuld skohle gode Män Pröfwa om icke the för kostnaden skohle wara betalt emoth den nytta dhe af Skougen i så lång tijdh haft hafwa, hwar och icke böre the, efter mätesmanna ordom wedergiälla, och böre altså Erich Olofson och Johan Anderson åth nästkommandhe åhr der ifrån flyttia, Så frampt dhe icke medh lof eller laga kunna annorledes medh äges männen komma öfwerens, Men Per Swenson och Anders Mårthenson blifwa wid sine Fäboder behåldne efter Storgårds grannarne godhwilligt dem förunthe att qwarre blifwa.

Såsom grannarne **Hans Nilson, Lars Joenson, Lars Anderson** och **Johan Dawidson uti Storgården** finge wijd sidste ting d. 22 Novembris 681 tillståndh återlöpa det röningsland wid SuurängsMyren som grannen **Per Swenson** af Ganse skogen oprögdt, så hafwe gode Män d. 18 hujus ther öfwer warit, och funnit skiähligt, att efter Per Swenson nyttiat rökningen ifrån 661 och innom den tiden kunnat der af Berga 50 gillingar Höö der af dhe 25 gillingar uti bergnings löhn hafwa berächnat, dhe öfriga 25 gillingar skattadhe dhe fult gen fullo emoth Per Swensons omkostnadt på rödiandet så att den opsatte ladun och hägnaden medh dhe 10 P:r som wed första köpet uthgifne ähre böre afdragas och intet wedergiällas tillährkiändes Stoorgårds grannarne alle sådane rökningar uthan löpen att behålla Jämpte all den Skog som hörer till Ganße lotten efter 4 öre skatt att serskilt wara rådande öfwer, wijdh plicht efter lag som här å qwällier och gör åwerkan.

Dito d. 21 Novemb.

Nämbdeman Fredrich Ingelsson i Åkre ähr Landsens fullmächtig till Herredagen i Stockholm.

Nämbdeman Jöns Persson i Sörby och Ilbo död i des ställe förordnades **Swen Olofsson i Wästtiär** som swor sin Edh å bok.

Alle the Kongl. ordningar som på dhe förrige Tings platserne opläpne ähre, blefwe och på dette dato Allmogen föreläste med åthwarning att the sitt lefwerne hörsampt ther efter ställe, på det dhe må undfly det straff som the för öfwerträdandet warda sig uti störtande.

Mats Nilß hemman i **Arnön** 3 öre 18 ?:r i skatt opböds af **Bruksförwaltaren Wälbe:de Jacob Hellman** 3 gången.

Erich Ersson som hafwer **Mats Nilß** dotter klandradhe opbudet och will tillsee det kunna i bördh lösa, Rätten kundhe hans Intention honom icke betage allenast han säkert löfte kan prästera så att han hemmanet wähl skall förswara och the ehrlagde 400 P:r till Bruksherren betala.

Lars Jonsson i Öbby opbiuder hemmanet ibidem 3 öre 6 ?:r i skatt 2 gången.

Per Swensson i Sillia war lagliga stämbd att swara **Lars Jonsson ibidem** för dhe rökningar han in på Storgårds ägor intagit men kom icke tillstädes dy blef han sakfält till 3 m:r Sm:t.

Såþom en stoor olijkheet i Sochnen ähr emillan allmogen om wäge Bygningen, i thet somblige Byar af 5 grannar äga dubbelt wäg emoth den Byn hwar uti 18 grannar sittandhe ähre, ty frågade **BefallningsMan Broman** Nämnden och samptel. allmogen ther the willia sin emillan sämias och giöra en likheet att then ena icke mera må betungas än then andra elliest nödgas han sig för **Högwälborne H:r Gouverneurens Excell.** beswära, allmogen undandraga sig icke att med hwar andra giöra dehlning, allenast them efter hwars och ens skatt må tilldelt blifwa ther om the måge sig emillan förena.

Emoth frågan swarade Sochne Männen att intet hemman i denne Sochnen legat öde som under **Factoren Frantz Zincks** förpantning warit.

Lars Jonþon i Sillia och **Lars Anderþon ibidem** som uti det bygdelaget rächnat tijonden och bordt wijdh Tuna Ting sin Trooheets Edh afläggia infunno sig å detta Dato lade hand å book och swore att the efter yttersta förstånd rätsliga rächnat.

Item aflade och efterskrefne af Rogsta sin Troheets Edh Nembl. **Jon Anderþon i Arnön, Olof Oloffþon i Yþby, Une Erþon i Blästa, Olof Erþon i Åkre, Anders Larþon i Fröland, Anders Larþon i Broo, Olof Perþon i Norredahlen, Olof Jonþon i Sween** och **Anders Pålþon ibidem.**

Af Ilþbo wore theþe som tijonden rächnadt hafwa, **Jon Jonþon i Hohlan, Olof Perþon i Berge, Swen Perþon i Wästtiär** och **Per Oloffþon i Sörby**, hwilka och medh hand å bok swore att dhe efter yttersta förstånd rächnat och med sin wettskap icke Chronones tijonde försnillat.

Bruksförvaltaren Wälb:de Jacob Hellman framlade det Kiöpebref som des Antecessor **Sal. Factoren Hans Behm** 675 medh 5 Dahlboggrannar ingådt haf:r om deras Såglåtter emoth 5 tunnor Sädh dem dhe efter egen begiäran niutet hafwa, begiärandes altså Hellman att han wid Kiöpeskriften må Maintineras emädan han des uthom 2:ne låtter i Sågen hafwer för sina egne hemman, och oachtadt han deþe låtter af dem handlat så hafwa dhe doch deþe åhren uti Sågen nyttiat sine egne och hans låtter både till huustarf och Sahlu hwar igenom Skogen näst wid Bruket lättel:n kan uthödd blifwe, Bönderne swaradhe att om dhe icke få nyttia byeskogen och Sågen till Sahlu see dhe icke huru the the sine uthlagor skohle kunna ehrläggia, och willia altså betahla hwad dhe der på handfångit hafwa. Resolutio. Så wijda med Kiöpet icke lagliga förfarit ähr kan det icke heller Approberas, uthan skohle grannarne wara Obligerade att förnöija Hellman för den Spanmåhl dhe upburit efter then tijden gångbart prijþ der hoos efter Kongl. Resolutioner, warda samptelige grannarne och ägesmän förbudne att såga timbret till Sahlu uthan allenast nyttia Sågen till sitt huustarf, aldenstundh skogen så när wijdh bruket ähr belägen att ägesmännen kunna den till kohlande nyttia och till uthlagorne använda.

Hwadh som ännu kan återstå af **Båtsmans Johan Johanþon Bagges** hufwudlön och wählgoda lofwadhe Nämndemännen till **Fadren Johan Michelfþon** uthan någon giensäjijelþe tillstålla, allenast dhe sin emillan först få sluta rächning om thet han allarede kan i Sochnen der på upburit hafwa.

Såsom **Nämbninge Mannen Erich Perþon i Berge och Ilþbo** hafwer tillwijtt **Olof Erþon i Östanå** att han skulle haft lägersmåhl medh sin **Tienste Piga Ella** hwilken Piga sedan af Erich Pers **Son Per Erþon** häfdat war, williandes det bewijsa med någre Attester Jämbwähl och honom Olof Erþon till saken binda medh dhe wittnen som funnit honom i enþlighet medh Konan, enär the wore i Bröllop uthi Stering och Hermånger Sochn af hwilka påropades **Sigrid Grelþdotter ifrån Gnarp** som sadhe att tå dhe om aftonen hade fått math i Giästebudsgården, sadhe Olof Erþon till Pigan Ella gack i stallet och gif Hästen ätha, Pigan gick, något ther efter går och Olof Erþon efter, och tå Sigrid tychte thet the ther något drögde, tände hon uthi Lius och gick till stallet, såg dem både stå wijd krubban, säijandes hwad stå i här, Olof Erþon swarat, Gud bättre migh, min Häst ähr blifwin Siuk och här ähr elakt Höö, der med ginge the in i Stugun och uthaf detta ähr tahlat först om honom kommit det och **Pigan Brijta Olofsotter i Stering** besannade mehra hafwe dhe intet sedt eller sagdt, och ehuru Rätten wille warna Erich Perþon att han måtte rätta sig uti denne beskyllning wille han intet, uthan påstodh att hans Son icke war barnefadren till barnet som Konan födt, hafwer oansedt **Cappelanen Wällärde H:r Erich Wijkman** så mundt- som skriftel:n berättadhe sig kommit till Konan Morgonen efter sedan hon fått barnet tå hon mycket swag war, gaf honom på sin frågan swar att ingen annan war barnefadren än Nämbninge Mans Son Per Erþon, det hon och i födslen för qwinnorne uthsagdt, hwar på hon både lefwa och döö wille, altså emädan Erich Perþon ingen grund hade till sitt wijtes måhl uthan ökat det löse tahl som i Bygden uthspridt war, och der med wehlat öfwerskyhla sin Sohns Synder dy blef han för wijtes måhlet sakfält till 40 m:r Sölfwemynt.

Sonen **Per Erþon** som påropade grannpilten **Wallmar i Berge** som skulle han kommit i Säng medh Konan en natt thet han och tillstod, och tå låg granne **Pigan Karin Persdotter** i samma Säng, han må icke wijka ifrån sig, han fick många gånger hugg af Pelle tå han råkadhe taga uthi Konan; Per Erþon wardt derföre sakfält till 3 m:r och ehrkiännes altså för rätte barnefadren som efter lag bör hafwa wårdnat om barnets opfostring.

För twenne hemman i Ilþbo som icke stådt i Rothe wijdh 682 åhrs uthskrifning ähr allenast ehrladgt En Dahl:r Sm:t för hwardera hwar opå tings bewijs medelt blef.